

**Javaslat a
„magyar akác”
Hungarikumok Gyűjteményébe történő felvételéhez**

Készítették:

- Nemzeti Agrárgazdasági Kamara,
- Országos Magyar Méhészeti Egyesület,
- Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége,
- Országos Erdészeti Egyesület,
- Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség,
- Nemzeti Agrárkutató és Innovációs Központ Erdészeti Tudományos Intézet,
- Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Országos Szövetsége,
- Alföldi Erdőkért Egyesület,
- Szent István Egyetem, Mezőgazdaság- és Környezettudományi Kar,
- Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kara,
- Nyugat- magyarországi Egyetem Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kara,
- Debreceni Egyetem Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Kara
- Erdészeti Szaporítóanyag Terméktanács
- Nemzeti Agrárszaktanácsadási, Képzési és Vidékfejlesztési Intézet
- Nemzeti Biomassza Egyesület
- Magyar Professzionális Méhészek Egyesülete
- Szarvas Városának Önkormányzata és
- Glattfelder Béla európai parlamenti képviselő

Budapest, 2014. március 25.

(P. H.)

I. A JAVASLATTEVŐ ADATAI

1. A javaslatot benyújtó (személy/intézmény/szervezet/vállalkozás) neve:

- Nemzeti Agrárgazdasági Kamara (képviseli: Győrffy Balázs, elnök),
- Országos Magyar Méhészeti Egyesület (képviseli: Mészáros László, elnök),
- Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége (képviseli: Luzsi József, elnök),
- Országos Erdészeti Egyesület (képviseli: Zambó Péter, elnök),
- Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség (képviseli: dr. Jung László, elnök),
- Nemzeti Agrárkutató és Innovációs Központ Erdészeti Tudományos Intézet (képviseli: Dr. Borovics Attila, mb. igazgató),
- Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Országos Szövetsége (képviseli: Jakab István, elnök),
- Alföldi Erdőkért Egyesület (képviseli: Sódar Pál, elnök),
- Szent István Egyetem, Mezőgazdaság- és Környezettudományi Kar (képviseli: Dr. Gyuricza Csaba, dékán),
- Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kara (képviseli: Prof. Dr. Lakatos Ferenc, dékán),
- Nyugat- magyarországi Egyetem Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kara (képviseli: Dr. Alpár Tibor, dékán),
- Debreceni Egyetem Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Kara (képviseli: Prof. Dr. Habil. Komlósi István)
- Erdészeti Szaporítóanyag Terméktanács (képviseli: Kárpáti Béla, elnök)
- Nemzeti Agrárszaktanácsadási, Képzési és Vidékfejlesztési Intézet (képviseli: Dr. Mezőszentgyörgyi Dávid, főigazgató)
- Nemzeti Biomassza Egyesület (képviseli: dr. Jung László, elnök)
- Magyar Professzionális Méhészek Egyesülete (képviseli: Bezzeg László, elnök)
- Szarvas Városának Önkormányzata (képviseli: Babák Mihály, polgármester) és
- Glattfelder Béla európai parlamenti képviselő

2. A javaslatot benyújtó személy vagy a kapcsolattartó személy adatai:

A) Nemzeti Agrárgazdasági Kamara

Győrffy Balázs, elnök
1119 Budapest, Fehérvári út 89-95.
06-1-802-61-00
gyorffy.balazs@nak.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

B) Országos Magyar Méhészeti Egyesület

dr. Mészáros László, elnök
1094 Budapest, Viola utca 50.
06-30-684-3745
meszaros.laszlo@omme.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

C) Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége

Luzsi József, elnök
1021 Budapest, Budakeszi út 91.
06-30-953-55-94
megosz@mail.datanet.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

D) Országos Erdészeti Egyesület

Zambó Péter, elnök
1021 Budapest, Budakeszi út 91.
06-1-201-62-93
titkarsag@oe.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

E) Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség

dr. Jung László, elnök
1012 Budapest, Kuny Domokos utca 13-15.
06-1-355-65-39
fotitkar@fagosz.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

F) Nemzeti Agrárkutatói és Innovációs Központ Erdészeti Tudományos Intézet

Dr. Borovics Attila, mb. igazgató
9600 Sárvár, Várkerület 30/A.
06-95-520-867
borovics@ertisarvar.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

G) Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Országos Szövetsége

Jakab István, elnök
1051 Budapest, Nádor u. 32.
06-1-269-1243
zsil@t-online.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

H) Alföldi Erdőkért Egyesület

Sódar Pál, elnök
6000 Kecskemét Külső-Szegedi út 135.
06-30-626-2039
aetitkar@freemail.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

I) Szent István Egyetem, Mezőgazdaság- és Környezettudományi Kar

Dr. Gyuricza Csaba, dékán
2100 Gödöllő, Páter Károly utca 1.
06-28-522-005
dekan@mkk.szie.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

J) Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kara
Prof. Dr. Lakatos Ferenc, dékán
9400 Sopron, Ady Endre utca 5.
06-99-518-207
erdeszdekani@emk.nyme.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

K) Nyugat- magyarországi Egyetem Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kara
Dr. Alpár Tibor, dékán
9400 Sopron, Bajcsy-Zsilinszky utca 4.
06-99-518-271
tibor.alpar@skk.nyme.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

L) Debreceni Egyetem Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Kara
Prof. Dr. habil. Komlós István, dékán
4032 Debrecen, Böszörményi út 138.
06-52-508-438
komlosi@agr.unideb.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

M) Erdészeti Szaporítóanyag TermékTanács
Kárpáti Béla, elnök
9444 Fertőszentmiklós, Vadász utca 6.
06-30-520-85-04
info@csemete.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

N) Nemzeti Agrárszaktanácsadási, Képzési és Vidékfejlesztési Intézet
Dr. Mezőszentgyörgyi Dávid, főigazgató
1223 Budapest, Park utca 2.
06-1-362-81-24
mezoszentgyorgyid@nakvi.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

O) Nemzeti Biomassza Egyesület
dr. Jung László, elnök
3300 Eger, Kossuth Lajos utca 18.
06-30-997-48-43
moha97@t-online.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

P) Magyar Professzionális Méhészek Egyesülete
Bezzeg László, elnök
5053 Szászberek, Bajcsy-Zsilinszky utca 9.
06-30-363-73-23
bezzeg3@t-online.hu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

Q) Szarvas Város Önkormányzata
Babák Mihály, polgármester
5540 Szarvas, Szabadság utca 25-27.
06-66-311-490
polgarmester@szarvas.eu

Aláírás: LÁSD a csatolt meghatalmazást

R) Glattfelder Béla európai parlamenti képviselő
Név: *Glattfelder Béla, európai parlamenti képviselő*
Kapcsolattartó személy neve: *dr. Páczy György*
Levelezési címe: 1047 Brüsszel, Rue Wiertz 60. ASP épület, 12E252.
iroda
Telefonszáma: +32-228-47889, +32-474-741-529
E-mail címe: gyorgybertalan.paczay@europarl.europa.eu

Aláírás:

II. A NEMZETI ÉRTÉK ADATAI

1. A nemzeti érték megnevezése:

MAGYAR AKÁC

2. A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása

- X agrár- és élelmiszergazdaság** egészség és életmód épített környezet
 ipari és műszaki megoldások kulturális örökség sport
 természeti környezet turizmus és vendéglátás

3. A nemzeti értéket tartalmazó értéktár megnevezése

MAGYAR ÉRTÉKTÁR

4. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása

A) EGYEDI JELLEMZŐK

A fehér akác tudományos elnevezése *Robinia pseudoacacia*. Angol neve: black locust, német neve: die Robinie, francia neve: robinier faux acacia, lengyel neve: robinia akacjowa. A fehér akác semmiképpen sem tévesztendő össze az Acacia nemzetség szubtrópusi, trópusi övezetben tenyésző fajaival.

Az akác 15-30 m magasságra nő és 20-40 cm mellmagassági átmérőt fejleszt. A növekedése 25 év után erősen lecsökken, így általában 30-35 éves korban kitermelik. Kérge hálózatosan repedezett, vastag, szürkésbarna. Zárt állományban viszonylag egyenes, hengeres törzset fejleszt.

Az akác különlegessége, hogy gyorsan növő kemény fa, mely kültéren is különlegesen tartós, használatával sok esetben trópusi kemény fák váltatók ki, miáltal mérsékelheti az esőerdőkre nehezedő kitermelési terhelést. Az akác szíjácsa nagyon vékony, gyakorlatilag néhány évgyűrű alkotja (a szíjácsréteg 1-2 cm), ami faipari felhasználás szempontjából kifejezetten kedvező, mivel tulajdonságai alapján a geszt sokkal értékesebb. A gesztesedés folyamata során tilliszek hatolnak be az edényekbe, és eltömik azokat. A tilliszesedés olyan nagymértékű, hogy az akác semmilyen irányban nem engedi át a folyadékokat, és ez kiegészülve a sajátos kémiai összetétellel a biológiai károsítókkal szemben nagyon jó ellenállást biztosít.

Az MSZ EN 350-2 nemzetközi szabvány szerint az európai fafajok közül egyedül az akác sorolható az 1-2. rezisztencia osztályba, amelyben az 1. fokozat jelenti a legtartósabb kategóriát, az 5. a legkevésbé ellenállót. A gyakorlati tartósság szempontjából is a legkedvezőbb tulajdonságokkal rendelkezik, vagyis minden felhasználási területen – kezelés nélküli természetes állapotában – magasabb élettartam várható, mint más európai fafajok esetén. A tartóssági adatok szerint az akác faanyag szabadban, vegyi kezelés nélkül hosszabb ideig korhadás-mentes még a tölgy fafajnál is. Az akác vegyszeres kezelés nélküli kiemelkedő tartóssága miatt különösen környezetbarát anyagnak tekinthető.

Az akác fizikai és mechanikai jellemzői alapján a hazai, ill. az európai fafajok között a felhasználási területek szémszögéből, az ár-érték arány tekintetében egyaránt a legjobb mutatókkal rendelkező fafajok közé sorolható. Különösen igaz ez a különböző kültéri felhasználási területeknél. Nagy sűrűsége miatt az akác viszonylag nehezen gyullad. A bontott (jellemzően teljesen ép) anyag újrahasznosítható, esetleg energetikailag hasznosítható. A Közép-Európában termesztett fafajok közül az akác rendelkezik a legjobb szilárdsági és rugalmassági jellemzőkkel.

A frissen kitermelt akácfa mindössze 35-45 % nettó nedvességet tartalmaz, ezért frissen vágva is jól ég. Az akácfa rosttelítettségi pontját különböző vizsgálatok során 21,8-22,5 % nettó nedvességtartalomban határozták meg.

Az akácot elsősorban az ültetvénytípusú erdőgazdálkodás egyik meghatározó fajaként tartjuk számon. A hagyományos, döntően a lassan növekvő lombos fajok magába foglaló erdőgazdálkodás módszerei akácosokban ritkán, vagy csak módosítva alkalmazhatók, ezért nem lehet az akácosoktól olyan erdőállapotot remélni, mint a hazánkban őshonos és természetes megjelenésű erdőtől. Ugyanakkor nyomatékosan le kell szögeznünk, hogy az akác növekvő szerepe a magyar erdőgazdálkodásban és földhasznosításban nem az őshonos fajok visszaszorítására irányul. Fő célja a mozgó homok megkötésének és a deflációs károk mérséklése. Az éghajlatváltozás folytán felerősödő szárazodás és elsivatagosodás elleni küzdelemben kiemelkedő szereppel bír. Ültetvénytípusú kezelés mellett gyors növekedése okán, ezeken a területeken kiválthatja a már megélni nem képes őshonos kemény lombú fajokot. Az akác a faanyagban megkötött légköri szén egyik leghosszabb ideig tároló faj.

Honosított volt ellenére az akác ma már annyira hozzánőtt a magyar tájakhoz, azok jellegéhez – elsősorban az Alföldön –, hogy nélküle színtelenebb, jellegtelenebb lenne az országunk mintegy felét kitevő síksági terület. Ha pedig egy intenzív mezőgazdasági kultúra után hoznak létre akácerdősítést, akkor az a biológiai sokféleség növeléséhez is hozzájárul. Ezen túlmenően számolnunk kell az akáccal, mint a legjobb minőségű mézet szolgáltató méhlegelővel is.

Az akác kiterjedése Magyarországon 2012-es adatok szerint 463 ezer hektár, amely az összes faállománnyal borított erdő 24 %-át, közel a negyedét fedi le. Az élőfakészlet mennyisége 48,6 millió m³, ez az összes élőfakészlet 13,5 %-a. Kitermelése 2012-ben: 1,8 millió m³ volt úgy, hogy a termelési lehetőségek nem voltak teljes mértékben kihasználva. Az összes folyónövedék erdeinkben: 13,1 millió m³/év, abból akác ~ 25 %, vagyis 3,2 millió m³. Az akác átlagos fahozamból származó talajértéke 440 ezer Ft/hektár, összesen ~ 204 milliárd Ft. Az akácból (fahozamból) megközelítőleg nettó 6.500 Ft/hektár éves járadék nyerhető, ez összesen kb. 3 milliárd Ft/év.

65 ezer hektár olyan természeti hátránnyal érintett vagy más néven kedvezőtlen adottságú terület van ma Magyarországon, ahol a telepített akác kifejezetten védelmi, főként talaj és mezővédelmi célokat szolgál. Ez a magyarországi akácos területek 14 %-a. A hazai akácosok közel fele, mintegy 239 ezer hektár olyan gyenge termőhelyen áll (V-VI. Fatermési Osztályú akácos erdőszytyepp és cseres klímában), amelyeket más fajokkal csak lényegesen gazdaságatlanabban lehetne hasznosítani.

B) TÖRTÉNETE

Az akác Észak-Amerika jellegzetes, igen kiterjedt területen élő fája. A fajt Jean Robin, a párizsi botanikus kert igazgatója sok egyéb növényfajjal együtt 1601-ben hozta be Észak-Amerikából Európába. A földtörténeti kutatások szerint azonban a "harmadidőszakban" (triász-kor) az akác már megtalálható volt Európában.

Magyarországon 1710-ben ültettek először akácot Erdődy gróf pozsonyi kertjében. Krámer János György, a mindentudó katonarészorvos „Tentamante” című könyvében 1735-ben már ajánlja fásítási célokra. Erdőnek először a hédervári Viczay gróf birtokán telepítették, majd a katonai kincstár 1750-ben Komárom-Herkály erőd körül telepített 290 hektár akácerdőt. Mária Terézia erdővédelmi rendeletei is szorgalmazták a felerősítést, de sajátos módon helytartótanácsa fűzfát akart a magyar Alföldre ültetni. A Banater Grenz-Walldirection (Bánati Királyi Erdészeti Igazgatóság) még a deliblati (Temes vármegye) homokpusztáit is szomorúfüzzel akarta beültetni 1818-ban, de végül az akác mellett döntött. A fűz a homokos, száraz talajon nem él meg, s így történt, hogy a már sok helyütt sikerrel megeredő fásítások mintájára a vármegyék és birtokosok az akácot részesítették előnyben. Tessedik Sámuel szarvasi parókiájának kertjében 1768-ban Békés vármegye egyetlen akácfája árválkodott, de a tiszteletes úr félévszázados tevékenysége után a szarvasi határban már egész akácerdők tekinthetők. A Városliget, vagyis az egykori Ökördő fásítását 1785-ben akác- és eperfákkal kezdték.

Herman Ottó, az első magyar természetvédő is magyar fának nevezte az akácot. Nem véletlen, hogy Vadas Jenő a magyar erdészeti kutatás egyik legnagyobb alakja, az 1911-ben megjelent alpművét, az Akác monográfiáját „mesterének, szeretett nagybátyjának, Herman Ottónak” ajánlotta. Vadas Jenő a könyv bevezetőjében így ír: „...felhívta a közfigyelmet arra a fafajra, amely kiváló tulajdonságait hazánk jelentékeny kiterjedésű termőhelyein fokozottabb mértékben fejlesztheti ki, mint más országokban, mert a magyar föld termőhelyi viszonyai e fa sajátos természetének nagyterületen minden tekintetben megfelelnek. Ez teszi ezt az Amerikából Európába bevándorolt fát „magyar fává.” „Igaz, hogy ez a szép jövevényfa, a magyar Alföldet új szépséggel, a virágzó erdővel tette gazdagabbá” - méltatja az akácot a „Magyar erdők” című könyvében Keresztesi Béla erdőmérnök, erdőesztéta.

Az akácerdők telepítése egyre nagyobb méreteket öltött, hiszen gyorsan fejlődő jó anyagú fa, 1964-ben a magyar erdőknek már kb. 16 %-át tette ki. A természetes erdeinktől való megkülönböztetés okából a nyárosokkal együtt „kulturerdő”-nek nevezik.

Az akác tehát valóságos megváltást jelentett a török dúlás utáni puszta magyar tájra. A futóhomok megkötését, az alföldi kerek erdők hűsét, a tanyavilág állandó kísérőjét, temetőink árnyát és fejfáit az akácinvázióknak köszönhetjük. Az akác faanyag a nép nyelvén a legmagyarabb fa címet viseli. A népi tapasztalás évszázadok alatt beérlelte a faanyag hatékony felhasználási módjait. Felhasználhatóságát jól jellemzi az Alföldünkön elterjedt népi mondás is, mely szerint „hasznos minden porcikája”. A nyírségi gazdálkodók az akácot a „Nyírség aranyának” nevezik. Az akác költőket ihletett meg és nem csak alföldi kötődésűeket, mint a listát vezető nemzeti költőnk, Petőfi Sándort. Néhány példa az akác témájú versekből: Petőfi Sándor: Ti akácfák e kertben, Móra Ferenc: Kertem alján, Szabó Lőrinc: Mint szép, ártatlan akác, Gulyás Pál: A halott akác, Váci Mihály: Akác, Váci Mihály: Akác a forgószelemben, Pásztor Piroska: Vén akác, Nadányi Zoltán: Az akácfa halála, Nemes Nagy Ágnes: Akácfa. Az akác jelentőségét megőriztük népdalainkban és nótáinkban is. Sokak számára ismerősen cseng az „Akácos út, ha végigmegegyek rajta én, eszembe jut egy régi szép emlék.” vagy a „Gyere velem akáclombos falumba” kezdetű dalok.

1997-ben, a Magyar Tudományos Akadémia országos reprezentatív mintán végzett felmérésében arra a kérdésre, hogy „Melyik fafajt tartja a leginkább jellemző magyar fának?” a megkérdezett magyar népesség 62,9 %-a az akácfa jelölte meg az első helyen. A második helyre került tölgyfa csak 25,2 % szavazatot kapott.

5. Indoklás a Hungarikumok Gyűjteményébe történő felvétel mellett

Az akác számos gazdasági, környezeti és klimatikus előnyt kínál.

Az akácot mindenekelőtt az ültetvényszerű erdőgazdálkodás egyik meghatározó fafajaként tartjuk számon. A hagyományos, döntően a lassan növekvő lombos fafajokat magába foglaló erdőgazdálkodás módszerei akácokban ritkán, vagy csak módosítva alkalmazhatók, ezért nem lehet az akácoktól olyan erdőállapotot remélni, mint a hazánkban őshonos és természetes megjelenésű erdőtől. Ugyanakkor nyomatékosan le kell szögeznünk, hogy az akác növekvő szerepe a magyar erdőgazdálkodásban és földhasznosításban nem az őshonos fafajok visszaszorítására irányul. Sőt, jelentős védelmet biztosít számukra a gyakorlatban, hiszen a hazai faanyagtermelés döntő részét az akác adja, így az őshonos fajokból kitermelés végett kevesebb példány kerül kivágásra. Az akácültetés fő célja a mozgó homok megkötése és a deflációs károk mérséklése. Az utóbbi évtizedekben az éghajlatváltozás folytán felerősödő elsivatagosodás és szárazodás elleni küzdelemben az akác kiemelkedő szereppel bír.

Honosított volta ellenére az akác ma már annyira hozzánőtt a magyar tájakhoz, azok jellegéhez – elsősorban az Alföldön –, hogy nélküle színtelenebb, jellegtelenebb lenne országunk mintegy felét kitevő síksági terület. Ha pedig egy intenzív mezőgazdasági kultúra után hoznak létre akácerdősítést, akkor az a biológiai sokféleség jelentős növeléséhez is hozzájárul. Kiválóan

alkalmas továbbá a talaj-, a víz- és a szélrózsió megállítására. Ezért nem véletlen, hogy az akác az egyik legalkalmasabb fafaj az EU Közös Agrárpolitikájában kötelezővé tett ökológiai jelentőségű terület betelepítésére, valamint ún. agro-erdő típusú mezőgazdasági művelési rendszerek meghonosítására.

Az akác a faanyagban megkötött léghőri szenet egyik leghosszabb ideig tároló fafaj. Az impregnálás nélküli kültéri ellenálló képességének köszönhetően alkalmas a trópusi fafajok kiváltására – ezáltal kíméli a „Világ Tüdejét” – és nem terheli a környezetet impregnáló szermaradványokkal. Az Európában tenyésző fás növények közül az akác a legkevesebb víz felhasználásával állítja elő a legtöbb fatestet. Termőhelyének talaját javítja humuszképző avarjával és rhizobium szimbiózisával.

Ezen túlmenően számolnunk kell az akáccal, mint a legjobb minőségű mézet szolgáltató méhlegelővel is.

Tartóssága miatt ma az akác az egyik legfontosabb alapanyaga a kerti bútorgyártásnak. Hasonló okokból a játszóterek faelemei is nagymértékben ebből készülnek. E játszóterek döntő részét európai uniós fejlesztési forrásokból finanszírozzák Európa szerte. Magyarországon jelentős mennyiségben gyártanak akácból parkettát, lépcsőt, korlátot. Fontos az épületszerkezetek, a ragasztott tartók, a faházak, a szerszámkamrák, a kerítés elemek és oszlopok, a falburkolatok gyártása is. A csaphornyos parketta mellett igen jelentős a szalagparketta gyártása is, ahol a felszíni koptató réteg készül akácfából.

Az akácfát hagyományosan felhasználja a bognáripár, nagy tömegben gyártanak belőle szerszámnyeleket. Eredményes próbálkozások folytak nagyméretű rétegelt-ragasztott vasúti váltótálpfák gyártására is. Külön kell szólnunk az akáchordó gyártásáról. Mivel a boroshordókat a korábbi évszázadokban tölgyből készítették, ezért kezdetben (25-30 éve) nagy volt az idegenkedés az akáchordókkal szemben. Mára kiderült, hogy az akácfa igen kiváló hordóipari alapanyag. Fája bármilyen vágásirány esetén sem engedi át a folyadékot, az akác dongák hajlításakor törés ritkán fordul elő. Az akácfa jellegzetes illata és színe nincs negatív hatással a tárolt bor minőségére.

Fontos továbbá az akác kiemelkedő energetikai hasznosíthatósága is. Ma évente 600-700 ezer m³ akác tűzifát használnak fel.

Az akác tartóssága és kiváló égési tulajdonságai alkalmassá teszik e fafajt biomassza termelésre is. Fő növénye a Magyarországon kiemelt és támogatott projektként folyó rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényeknek. Ennek oka a technológiát jól kiszolgáló tulajdonságaiban keresendő, amely a szerény termőhely igény, az erőteljes fiatalkori növekedés, a kiváló sarjzáró képesség, a nagy faanyag-sűrűség, a nagy szárazanyag termelés, a kedvező fa éghetőségi tulajdonságok, a viszonylag gyors száradás, a könnyű betakarítás és fafeldolgozás, valamint a kiváló megújuló képesség. Akác energetikai ültetvények létesíthetők sarjaztatással is. A sarj eredetű energiaerdők előnyei, hogy a létesítési költség alacsonyabb összehasonlítva azt a talajelőkészítés, a telepítés és a művelés költségeivel. Az előző állomány fejlett gyökérzetéből rövid időn belül nagy mennyiségű biomassza (föld feletti dendromassza) termelhető.

Az akác kérge és kambiuma számos gyógyszer és gyógyhatású készítmény alapanyagaként szolgál. Az akácvirág a szabadban ehető vagy sűrű palacsintatésztaiban kisüthető, tea is készíthető belőle. A gyógyászatban is használják. A frissen kinyílt virágokat szárítják. A kérgét kora tavasszal gyűjtik a fiatalabb ágakról. Ami a hatóanyagait illeti, a virág flavonoid felhalmozó, kevés illóolajat is tartalmaz, a kéreg viszont mérgező fehérjéket (robin, fuzin). A virág teakeverékek ízjavítója, enyhe hashajtó, és gyomorsav-túltengésben is segít. Napjainkban kialakuló felhasználási lehetőség a földalatti gombák gyűjtése, értékesítésére, melyre elsősorban határainkon kívüli kereslet érzékelhető. Az akác a homoki szarvasgomba (*Mattirolomyces terfezioides*) szimbióta fás partnere.

Ami a legfrissebb statisztikai adatokat illeti, a 2012. évi összes bruttó fakitermelés 23,2 %-a volt akác. Ugyanakkor a nem állami, tehát a magán erdőgazdálkodásban ez a hányad 37,7 %, míg az államinál 12,5 %. Az akác a magán erdőgazdálkodók fakitermelésének 1/3-át adja.

Az éves fakitermelés 1,8 millió m³, annak legalább 90 %-a véghasználat. Az apadék maximum 15 %, tehát a nettó árulap 1,4-1,5 millió m³. Ennek 20 %-a, mintegy 250 ezer m³ lehet a fűrészrönk, több mint fele 1 millió m³ tűzifa, a fennmaradó 200-250 ezer m³ pedig alapanyag volt szőlőtárhoz, szőlőkaróhoz, vízépítési rudanyagokhoz, hófogónak, játszótéri faelemekhez, mezőgazdasági szerfához (karámok, stb), kertépítéshez, továbbá más, az időjárástól való védelmet szolgáló felhasználási célokra.

A 200 ezer m³-nyi rönkből fűrészárura számolva legfeljebb 75-80 % kihozattal 150 ezer m³ ipari termék származik. A primér fatermék értéke a költségek leszámolása nélkül mintegy nettó 24-26 milliárd Ft (erdőben, erdei rakodón paritáson). Ez feldolgozatlan hengeresfa. A tűzifát (a kitermelés kb. 75 %-a) elsősorban belföldön értékesítik, csekély része kerül csak exportra. A másik 25 %-nyi alapanyagunk ugyanakkor a fele vagy akár ennél is több mehet a legkülönbözőbb termékekben exportra.

Hazai és külföldi termék-versenyeken akácból készült termékek is érnek el szép sikereket, elég a barcsi DUNAKER Kft. termékére utalnunk. A PUMI akác játékcsalád Magyar Termék Nagydíjas lett. Számos hazai vállalkozás az általa készített bútorokkal, parkettákkal, akáchordókkal, dézsákkal, szőlészeti és kertészeti támrendszerekkel, valamennyi Nyugat-Európai országban – főleg azok történelmi borvidékein - jelen van, és üzleti sikereket ér el.

Magyarország világviszonylatban élen jár az akác nemesítésében, új akác fajták szelektálásában. Az akác nemesítésére először az 1930-as években Fleischmann Rudolf a neves gabonanemesítő, a „bánkúti búzák atyja” irányította rá a figyelmet. Az Erdészeti Tudományos Intézetben az 1960-as és 1990-es évek között Szőnyi László, Kopecky Ferenc majd Keresztesi Béla akadémikus és Kapusi Imre foglalkozott akác nemesítéssel, jelenleg Rédei Károly a téma vezetője. A fajta előállítás főbb célkitűzései: a törzsminőség és ez által a faanyag értékének javítása, kiemelkedő fatömeg produkció fiatal kori gyors növekedéssel, valamint a mézelőképesség, azaz méhlegelő javítása.

Az akác nemesítésének fő bázisa hagyományosan az Erdészeti Tudományos Intézet, de az utóbbi időben bővült a nemesítők köre a Nyírerdő Zrt-vel és a Silvanus Csoport Kft-vel. Jelenleg hét államilag elismert akác fajta van köztermesztésben: Appalachia, Jászkiséri, Kiskunsági, Nyírségi, Rózsaszín AC, Üllői, Zalai (valamennyi ERTI fajta). Folyamatban van a vizsgálata további 15 elismerésre bejelentett fajtajelöltnek: Bácska, Debreceni-2, Homoki, Oszlopos, Szálás és Vacsi (ERTI), Guthi és Ópályi (Nyírerdő Zrt.) valamint a Turbó 1-7 magtermő klónösszeállítás (plantázs) a Silvanus Csoport Kft. részéről.

Az akác hasznosításával kapcsolatban, hazánkban jelentős tudásbázis jött létre. Tudományosan igényes publikációk az akácról a XIX. század második felében jelentek meg először Illés Nándor, Szabó Attila, Kiss Ferenc és Vadas Jenő tollából. A második világháború előtt Fekete Zoltán, Felischmann Rudolf és Kovács Endre tekinthetők a legjelentősebb tanulmányíróknak. A világháború óta eltelt időben példátlanul gazdag irodalom született az akácról. A megszületett művek többsége még világviszonylatban is példátlanul igényes olvasmány. A Bibliográfiában csak a legjelentősebb könyvek és tanulmányok foglalnak helyet. Manapság számos doktori dolgozatnak és ipari K+F kutatásnak, EU-projekt szolgált alapul.

Érdekes, hogy más országok (pl. Franciaország, Spanyolország, Olaszország, Csehország, Románia, Horvátország, Görögország, Szerbia) igen intenzív akác kutatásokba kezdtek (nemzetközi publikációk, ill. hazánkba irányuló látogatócsoportok). Ázsiában Kínát, Észak- és Dél-Koreát, Dél-Amerikában pedig Argentínát és Chilét sorolhatjuk az akác termesztés fejlesztésével intenzívebben foglalkozó országok közé. Magyarország még őrzi hagyományos

akáctudásbeli előnyét, ami a termesztés és a hasznosítás területén mutatkozik, ugyanakkor fel kell készülni az említett országokkal éleződő közeljövőbeli „akácversenyre”.

6. A nemzeti értékkel kapcsolatos információt megjelenítő források listája (bibliográfia, honlapok, multimédiás források):

1. Balás Vincze (1863): *Az akácvmag gyűjtése. Erdészeti Lapok. 77.p.*
2. Illés Nándor (1864): *Az akácrról és annak vetéséről. Erdészeti Lapok. 123. p.*
3. Illés Nándor (1870): *Az akác jövője hazánkban. Erdészeti Lapok. 316.p.*
4. Mednyánszky Dénes br. (1877): *Az akác talajigényéről. Erdészeti Lapok. 329.p.*
5. Szabó Adolf (1877): *Az alföldi akácvosok fordaidejéről. Erdészeti Lapok. 940.p.*
6. Illés Nándor (1877): *Az akác fordaidejének kérdéséhez. Erdészeti Lapok. 354.p.*
7. Földes János (1877): *Az akác az agyagtalajon. Erdészeti Lapok.84.p.*
8. Földes János (1879): *Az akác talajigényének felderítéséhez. Erdészeti Lapok. 252.p.*
9. Molitor Ágoston (1880): *Gazdag csertartalmú akácvfák. Erdészeti Lapok. 904.p.*
10. Kallina Károly (1880): *Az akác és tölgycsemeték szolgálatában. 681.p.*
11. Rózsay Rezső (1883): *Az akávcsemeték egy újabban felfedezett ellensége. Erdészeti Lapok. 662.p.*
12. Illés Nándor (1885): *A futóhomok megkötése, befásítása és használata. OEE. Budapest.*
13. Illés Nándor (1889): *Az akác veszedelme. Erdészeti Lapok. 382.p.00*
14. Márton Sándor (1888): *Az akávcsemete nevelése. Erdészeti Lapok. 439.p.*
15. Bencze György (1983): *Az akácvhamuról, mint trágyaszerről. Erdészeti Lapok. 400. p.*
16. Fekete Lajos (1895): *Az acacia megtelepítésének kérdéséhez. Erdészeti Lapok. 1210.p.*
17. Kovács Gábor (18991): *Az akác szénsaváthasonlító képessége. Erdészeti Lapok. 870.p.*
18. Illés Nándor, Havas J., Horváth G., Vadas J. (1896): *Az akác pajzstetű kérdése 19.*
19. *Magyarországon Budapest. Erdészeti Lapok. 207.p.*
20. Molnár Gyula (1898): *Az akác sarjadzasi képessége. Erdészeti Lapok. 961.p.*
21. Havas Ágoston (1898): *Az akác sarjadzasi képességéről. Erdészeti lapok. 90-91. p.*
22. Vadas Jenő (1898): *A futóhomok megkötéséről. Erdészeti lapok. 8.p.*
23. Illés Nándor (1900): *Az akác fájának tartósságáról. Erdészeti Kísérletek104-107.p.*
24. Szeredney (1900): *Az akácznak bányafa gyanánt való használhatóságáról. Erdészeti Lapok. 98. p.*
25. Roth Gyula (1902): *Ákácvmagcséplés géppel. Erdészeti Kísérletek. 103-111.p.*
26. Fankovich Imre (1902): *Az akác és a pajzstetű. Erdészeti Lapok.382.p.*
27. Vadas Jenő (1903): *Az akácvfa anatómiai szerkezete. Erdészeti Kutatás. 45-91. p.*
28. Földes János (1903): *Adalékok az akác ismertatéséhez. Erdészeti Lapok. 24.p.*
29. Földes János (1903): *Az akác gyakorlati jelentősége. Erdészeti Lapok. 335.p.*
30. Földes János (1904): *Tölgy és akácvzerdő telepítése tőzegtalajon. Erdészeti Lapok. 416.p.*

31. Kallivoda Andor (1906): *Az ákác néhány rendellenes fejlődési alakja. Erdészeti Lapok.* 803.p.
32. Földes János (1907): *Az ákácsmag elvetése. Erdészeti Lapok. Magyar Erdész.* 315.p.
33. Roth Gyula (1907): *Az ákácsmag forrázásáról. erdészeti Kutatás.* 100-113.p.
34. Kallivoda Andor (1907): *Az ákácscsemeték megnyesegetése. Erdészeti Lapok.* 919.p.
35. Földes János (1908): *Tisztázzuk az ákácsmag csírázásának kérdését. Magyar Erdész.* 27.p.
36. Földes János (1908): *Az ákácsmag forrázása, öntözése s vetésének mélysége. Magyar Erdész.* 102.p.
37. Roth Gyula (1908): *Az ákácsmag elvetése és egyebek. Erdészeti Lapok.* 24.p.
38. Vadas Jenő (1904): *Az ákácza a vasútépítés szolgálatában. Erdészeti Kutatás.* 57-59.p.
39. Vadas Jenő (1905): *Az ákácrról általánosságban. Erdészeti Kutatás.* 1-7. p.
40. Vadas Jenő (1805): *Elegyes ákáczállományok képzése. Magyar Erdész.* 113.p.
41. Vadas Jenő (1905): *Az ákácza talajjavító képességéről. Magyar Erdész.* 167.p.
42. Vadas Jenő (1907): *Az ákáczerdők gazdasági alakjairól. Erdészeti Kutatás.* 83-80.p.
43. Kiss Ferencz (1908): *Néhány szó a fehér ákác fajváltozatairól. Erdészeti Lapok* 180.p.
44. Lenhard Antal (1908): *Az ákác tenyésztésének kérdéséhez. Erdészeti Lapok.* 537.p.
45. Kiss Ferenc (1910): *Ákácscsemete nevelés ritkítással. Erdészeti Lapok.* 587.p.
46. Vadas Jenő (1911): *Az ákácza monográfiája. Budapest. Erdészeti Lapok.* 236.p.
47. Fleischmann Rudolf (1925): *Az akácnevelés Magyarországon.*
48. Fehér Dániel (1931): *A talajélet jelentősége a korszerű mezőgazdaságban. Budapest.*
49. Fekete Zoltán (1935): *Akác-fatömeg táblák és szerfabecslési táblázatok. Budapest.* 63.p.
50. Béky Albert (1935): *Útmutatás az Alföld fásításának munkájához. Debrecen.* 140p.
51. Fekete Zoltán (1937): *Akác-fatermési táblák a magyar Alföld számára / Fekete Zoltán; [közr.] Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (Budapest) Bánya-, Kohó és Erdőmérnöki Kar (Sopron)*
52. Kovács Endre (1937): *A sarjeredetű akácok faállomány szerkezeti vizsgálatáról.*
53. Botvay Károly (1951): *Az alföldi akácok minősége és a talajvíz mélysége közötti kapcsolat. Erdészeti Talajtan.*
54. Járó Zoltán (1953): *Az akác termőhelyi igénye. az Erdő 2.: 322-335 p.*
55. Babos Imre (1954): *Magyarország táji erdőművelésének alapjai. MTA. Budapest.* 161.p.
56. Magyar P. (1955): *Az akáckérdéshez. Az Erdő.* 4. 18-25. p.
57. Keresztesi Béla (1968): *Akác termesztésünk helyzete és fejlesztése különös tekintettel a méhészetre. Méhészet.* 16,n.1,3-5.p
58. Keresztesi Béla (1976): *Die Robinie /Robinia pseudoacacia L./ als Grundlage der Markthonigproduktion in Ungarn. Internationale Symposium über Nektarflora, Budapest, Ungarn, 14-18 Sept. 1976. Bucuresti : Ed.Apimondia ,1976. 35-42.p*
59. Keresztesi Béla (1978): *Az akác termesztés fejlesztése. Az Erdő 1978, v.27, n.7, 298-305.p.*

60. Keresztesi Béla (1980): *A közönséges akác. Unasylyva 1980*, v.127, n.12, 23-33.p.
61. Keresztesi Béla (1981): *Az akác fajtaválaszték távlati bővítése. Agrártud.Közl. 1981*, v.40, n.2-4, 329-332.p.
62. Keresztesi Béla (1983): *Az akácerdő a magyar méhészet bázisa 29. Nemzetközi Méhészeti Kongresszus, Budapest, 1983. augusztus 25-31.*
63. Rédei K. (1984): *A közönséges és az árbóc jellegű akácos faállomány-szerkezetének vizsgálata. Az Erdő, XXXIII. évf., 4. sz., pp. 166–169.*
64. Keresztesi Béla szerk. (1984)*Az akác termesztése és hasznosítása Budapest : Mezőgazdasági Kiadó. 170.p.*
65. Rédei K. (1984): *Dendroklimatológiai vizsgálatok akác (Robinia pseudoacacia L.) törzsön. Botanikai Közlemények, 71./1–2., pp. 101–107.*
66. Rédei K., Ván L. (1984): *Erdőnevelés. In: Keresztesi B. (ed.) (1984): Az akác termesztése és hasznosítása. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, pp. 87–97.*
67. Keresztesi Béla (1985): *Az akáctermesztés és hasznosítás néhány időszerű kérdése. Az Erdő 1985*, v.34, n.3, 101-105.p
68. Rédei K., Gál J. (1985): *Akácok fatermése. Erdészeti Kutatások, vol. 76–77., pp. 195–203.*
69. Rédei K. (1985): *Adatok a növedékfokozásra gyérített akácok vizsgálatához. Az Erdő, XXXIV. évf., 1. sz., pp. 31–34.*
70. Lessényi B., Rédei K. (1986): *A nemesített akácfaajták fatermése. Erdészeti Kutatások, vol. 78., pp. 241–246.*
71. Lessényi B., Rédei K. (1986): *Akácfaajták fatermésének vizsgálata. Az Erdő, XXXV. évf., 8. sz., pp. 348–352.*
72. Rédei K. (1986): *A gyenge fatermőképességű akácok nevelése. Erdészeti Kutatások, vol. 78., pp. 307–310.*
73. Rédei K., Harkai L. (1989): *Termesztési kísérletek akácfaajtákkal. Az Erdő, XXXVIII. évf., 11. sz., p. 500.*
74. Rédei K. (1987): *Az akácok felújításának fatermési vonatkozásai. Erdészeti Kutatások, vol. 79., pp. 63–69.*
75. Rédei K. (1987): *Az akácok felújításának fatermési vonatkozásai. Erdészeti Kutatások, vol. 79., pp. 63–69.*
76. Keresztesi Béla (1988): *Az akác a mezőgazdaság fafaja. Locust Outlook on Agriculture 1988*, v.17, n.2, 77-85. p.
77. Rédei K. (1989): *Otglezsdanie na naszazsdenija ot bjala akacija (Robinia pseudoacacia L.) v Ungarija. Gorszko sztopansztvo, XLV. évf., 6. sz., pp. 27–29.*
78. Rédei K. (1989): *Az akácállományok elő- és véghasználati faterfogatának becslése. Erdészeti Kutatások, vol. 80–81., pp. 101–105.*

79. Rédei K., Harkai L. (1989): *Termesztési kísérletek akácfajtákkal. Az Erdő, XXXVIII. évf., 11. sz., p. 500.*
80. Rédei K. (1989): *Gyenge fatermőképességű akácosok nevelése. Az Erdő, XXXVIII. évf., 6. sz., pp. 253–255.*
81. Rédei K. (1992): *A növedékfokozó gyéritések hatása az akácosok hozam-és értékváltozására. Erdészeti Lapok, CXXVII. évf., 11. sz., pp. 338–339.*
82. Rédei K. (1992): *Növedékelemzések akácállományokban. Erdészeti Lapok, CXXVII. évf., 3. sz., pp. 72–73.*
83. Rédei K. (1994): *Szelektált akácfajták termesztési kísérleteinek értékelése. Erdészeti Lapok, CXXIX. évf., 12. sz., pp. 358–360.*
84. Marjai Zoltán (1995): *Az akác magbank. Erdészeti lapok 80 (10): 311-313. p.*
85. Rédei K. (ed.) (1997): *Az akác termesztés kézikönyve. ERTI Kiadványai 5., Budapest, 102. pp.*
86. Bach I., Bagaméry G. (1997): *Az akác szaporítása. In: Rédei K. (szerk.): Az akác termesztés kézikönyve. Erdészeti tudományos Intézet Kiadványai 5: 33-45, Budapest.*
87. Rédei K. (1998): *Új akác szelekciós program a Duna–Tisza közén. Erdészeti Kutatások, vol. 88., pp. 195–206.*
88. Rédei K. (1998): *Black Locust (Robinia pseudoacacia L.) Management in Hungary. Hungarian Agricultural Research 2., pp. 23–25.*
89. Fűhrer E. (1998): *Characterization of Black Locust from ecological aspects. In: Rédei K. (ed.) (1998): Black locust (Robinia pseudoacacia L.) growing in Hungary. Erdészeti Tudományos Intézet Kiadványai 11., Budapest, pp. 10-11.*
90. Rédei K. (1999): *Fehér (szürke) nyárral elegyes akácosok faállomány-szerkezete és fatermése a Duna–Tisza közti homokháton. Erdészeti Kutatások, vol. 89., pp. 81–90.*
91. Rédei K. (1999): *Black Locust (Robinia pseudoacacia L.) Improvement and Management in Hungary. Forestry Studies in China, Beijing, Vol. 1., No. 2., pp. 42–46.*
92. Rédei K. (1999): *Promising White Poplar (Populus alba L.) Clones in Sandy Ridges Between the Rivers Danube and Tisza in Hungary. Hungarian Agricultural Research, 8./3., pp. 4–8.*
93. Rédei K., Osváth-Bujtás Z. (2000): *Az akác szaporítása és szelekciós nemesítése. Magkutató, termesztés, kereskedelem, 14. évf., 2. sz., pp. 33–36.*
94. Rédei K., Osváth-Bujtás Z., Balla I. (2000): *Vegetative propagation methods of Black Locust (Robinia pseudoacacia L.). Propagation of Ornamental Plants. International Plant Propagators Society. Proceedings, Sofia, pp. 98–102.*
95. Rédei K. (2000): *Black Locust (Robinia pseudoacacia L.) Energy Plantations in Hungary. Nová energetická politika Srobnovitel'né zdroje energie aproximácia k politike EU. European Biomass Association. Proceedings, Bratislava, pp. 121–123.*

96. Rédei K. (2000): *The Role of Black Locust (Robinia pseudoacacia L.) in Establishing Wood Energy Plantations. Hungarian Agricultural Research, 9./4., pp. 4-7.*
97. Rédei K. (2000): *Az ültetési hálózat hatása az akácfiatalosok faállomány-szerkezetére és fatermésére. Erdészeti Lapok, CXXXV. évf., 6. sz., pp. 165–166.*
98. Rédei K., Osváth-Bujtás Z., Balla I. (2001): *Vegetative Propagation Methods for Black Locust (Robinia pseudoacacia L.) Improvement. Hungarian Agricultural Research, 10./2., pp. 6–9.*
99. Rédei K., Osváth-Bujtás Z. (2001): *Yield and Management of Black Locust (Robinia pseudoacacia L.) Cultivars in Hungary. Third Balkan Scientific Conference. Proceedings, Sofia, pp. 293–300.*
100. Rédei K. (2001): *The main characteristics of black locust (Robinia pseudoacacia L.) management in Hungary. Third Balkan Scientific Conference. Proceedings, Sofia, pp. 285–292.*
101. Rédei K. (2002): *Improvement of Black Locust (Robinia pseudoacacia L.) in Hungary. IUFRO Meeting. Management of Fast Growing Plantations. Izmit, Turkey. Proceedings, pp. 166–173.*
102. Rédei K. (2002): *Management of black locust (Robinia pseudoacacia L.) stands in Hungary. Journal of Forestry Research, NEFU, China, 13./4., pp. 260–264.*
103. Csóka Gy. (2003): *Akác aknázómolyok Magyarországon. Növényvédelmi tanácsok, XII. évf., 6. sz., pp. 37-38.*
104. Führer E., Rédei K., Solymos R., Veperdi I., Horánszki A., Manninger M., Szendreiné Koren E.,
105. Tobisch T. (2005): *Bükkös és akácos kísérleti területek faállomány-szerkezeti és fatermési felvételeinek értékelése. In: Molnár S. (ed.) (2005): Erdő-Fa hasznosítás Magyarországon. Nyugat-Magyarországi Egyetem, Faipari Mérnöki Kar, Sopron, pp. 117-126.*
106. Rédei K., Veperdi I., Osváth-Bujtás Z. (2006): *Az akác szelekciós nemesítésének újabb eredményei. Erdészeti Lapok, CXLI. évf., 7. sz., pp. 234-235.*
107. Rédei K.; Veperdi I.; Meilby, H. (2006): *Stand Structure and Growth of Mixed White Poplar (Populus alba L.) and Black Locust (Robinia pseudoacacia L.) Plantations in Hungary. Acta Silvatica and Lignaria Hungarica, Vol. 2., pp. 23-32.*
108. Rédei K., Führer E., Osváth-Bujtás Z., Veperdi I. (2006): *Az akác termesztés-fejlesztésének biológiai alapjai és gyakorlata. Erdészeti Tudományos Intézet - Agroinform Kiadó és Nyomda Kft, Budapest, 128 p.*
109. Rédei Károly(2006): *Az akác termesztés-fejlesztésének biológiai alapja és gyakorlata. ERTI-Agroinform, Budapest.*
110. Rédei K. (2006): *A nevelővágások hatása az akácállományok hozam- és értékváltozására. Erdészeti Lapok, CXLI. évf., 3. sz., pp. 71-72.*

111. Osváth-Bujtás Zoltán, Rédei Károly(2007): *Akác fajtaismertető*. ERTI-Agroinform, Budapest.
112. Osváth-Bujtás Z., Rédei K. (2007): *Akác fajtaismertető*. Agroinform Kiadó, Budapest, 36 pp.
113. Marosi Gy., Mayer B. (2007): *Az energetikai célú erdők (faültetvények) gazdaságossága*. Erdészeti Lapok, CXLII. évf., 4. sz., pp. 116-118.
114. Kovács G., Bidló A., Heil B., Patocskai Z., Illés G. (2007): *Az akáctermesztés termőhelyi adottságai a Nyírségben. Földminőség, földértékelés és földhasználati információ. Konferencia kötet, MTA TAKI, pp. 129-138.*
115. Fűhrer Ernő, Rédei Károly, Tóth Béla(2008): *Ültetvényszerű fatermesztés 2*. Agroinform Kiadó, Budapest.
116. Rédei K., Bárány G., Csiha I., Veperdi I. (2008): *Különböző célú faültetvények termesztéstechnológiája*. In: Molnár S., Fűhrer E., Tóth B. (eds.) (2008): *Az ültetvényes fagazdálkodás fejlesztése*. Sopron, pp. 53-60.
117. Rédei K. (2008): *Szelektált akácfaültetvények termesztéstechnológiája*. Agroinform Kiadó, Budapest, 35 pp.
118. Fűhrer E., Rédei K. (2008): *The role of black locust (Robinia pseudoacacia L.) in the afforestation programme in Hungary*. Book of Abstracts. Forests and Forestry. International Conference, Zvolen, Slovakia, 37.
119. Fűhrer E., Marosi Gy., Borovics A., Jagodics A., Mayer B. (2008): *Energiaültetvények ökológiai és ökonómiai feltételei*. OEE 139. Vándorgyűlése 2008. - Tudományos konferencia, Debrecen. Erdészeti Lapok, CXLIII. évf., 7-8. sz., p. 213.
120. Csiha I., Bárány G., (2008): *Új utak és lehetőségek szelektált akác klónok méhészeti hasznosításában*. AEE-Kutatói Nap, 2008. 11. 06., Szeged.
121. Rédei K., Veperdi I. (2009): *The role of black locust (Robinia pseudoacacia L.) in establishment of short-rotation energy plantations in Hungary*. International Journal of Horticultural Science, 15./3., pp. 41–44.
122. Rédei K.; Meilby, H. (2009): *Effect of Thinning on the Diameter Increment in Black Locust (Robinia pseudoacacia L.) Stands*. Acta Silvatica and Lignaria Hungarica, Vol. 5., pp. 63-74.
123. Rédei K., Fűhrer E., (2009): *Black locust (Robinia pseudoacacia L.) improvement in Hungary* Proceedings of Conference: Innovation and new horizons in the nursery stock Production and forest restoration. Rome, 53.
124. Fűhrer E., Rédei K., Tóth B. (eds.) (2009): *Ültetvényszerű fatermesztés I. 2. kiadás*. Mezőgazda Kiadó, Budapest, 245 pp.
125. Csiha I., Rásó J., Keserű Zs., Kamandiné V. Á. (2010): *Energetikai faültetvények komplex termesztéstechnológiai rendszerének kidolgozása az Észak-Alföldi Régió területén*. AEE Kutatói Nap, 2010. november 04. Szolnok.

126. Csiha I., Rásó J., Kamandiné V. Á. (2010): Fás szárú energetikai ültetvény (akác) hozamvizsgálatai az Észak-Alföldi Régióban. Növénynevelés és fajtafenntartás az Észak-Alföldi Régióban. MTA-DAB kiadványa, pp. 227-231.

127. Rédei K. (Dr.), Csiha I., Keserű Zs., Kamandiné V. Á., Rásó J. (2011): Nyírségi akácosok táji fatermési táblája. Erdészettudományi Közlemények, 1. évfolyam, 1. szám.

128. Csiha I., Keserű Zs., Kamandiné V. Á., Rásó J. (2011): Rövid vágásfordulójú akác energiaültetvény dendromassza produkciója a Napkor 650 B erdőrészletben. Erdő- és vadgazdálkodás a Napkori Erdőgazdák Zrt.-nél. Napkor, 2011. július 22. (P)

129. Csiha I., Kamandiné V. Á., Keserű Zs., Rásó J. (2011): Fás szárú energianövények összehasonlító hozamvizsgálata Kelet-Magyarországon. II. Környezet és Energia Konferencia. Debrecen, 2011. november 25-26. (P)

7. A nemzeti érték hivatalos weboldalának címe: www.hungarobinia.hu

Az akácra vonatkozó minden történeti, tudományos, környezeti, egészségügyi, fogyasztóvédelmi, gazdasági információ ezen a honlapon megtalálható.

III. MELLÉKLETEK

- 1. Az értéktárba felvételre javasolt nemzeti érték fényképe vagy audiovizuális-dokumentációja:** Ezeket a csatolt DVD tartalmazza.
- 2. A Htv. 1. § (1) bekezdés j) pontjának való megfelelést valószínűsítő dokumentumok, támogató és ajánló levelek:** Ezeket a csatolt DVD tartalmazza. A "magyar akác" hungarikummá nyilvánítási eljárásával párhuzamosan, attól függetlenül, ifj. Pályi Zoltán nyírségi erdőmérnök elektronikus petíciót (http://www.peticiok.com/akac_hungarikum) kezdeményezett, hogy "A fehér akác (*Robinia pseudoacacia*) méze és a fájából készült erdészeti termékek legyenek hungarikumok!". A mai napig erre már több mint 70 ezer aláírás gyűlt össze.
- 3. A javaslatához csatolt saját készítésű fényképek és filmek felhasználására vonatkozó hozzájáruló nyilatkozat:** LÁSD az Ágazati Értéktárba történő felvételhez benyújtott anyaghoz csatolt hozzájáruló nyilatkozatot.